

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 229/2020
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Скијалиште Бесна кобила“ у ликвидацији, Врање, кога заступа Градско правобранилаштво у Врању, ради накнаде штете, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, у седници одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац АА из ..., дана 09.11.2017. године, поднео је тужбу против туженог ЈП „Скијалиште Бесна кобила“ у ликвидацији, Врање, Основном суду у Врању, ради накнаде штете. Решењем Основног суда у Врању П 1383/17 од 17.01.2018. године, овај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је уступио Привредном суду у Лесковцу.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали негативни сукоб стварне надлежности, на основу овлашћења из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова је прописано да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4) Закона о уређењу судова је прописано да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом

реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца, као физичког лица и туженог, као правног лица у поступку ликвидације, а предмет спора је накнаде штете. Наведени спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно отклањају неправилности у вези са поступком ликвидације. Дакле, ради се о грађанско-правном спору у коме је тужени предузеће које је у статусу ликвидације, а што није од правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивање надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације. Стога, за поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић